

РЕШЕНИЕ

№ 193

гр. Шумен , 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II в публично заседание на деветнадесети ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Мирослав Г. Маринов

Членове: Теодора Е. Димитрова
Соня А. Стефанова

Секретар: Таня Й. Кавърджикова

като разгледа докладваното от Соня А. Стефанова Въззивно гражданско дело № 20203600500298 по описа за 2020 година

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 448/ 14.07.2020 год. по гр.д. № 1789 по описа на Районен съд – Шумен за 2019 год. е отхвърлен предявеният от Ж. А. К. срещу С. К. Г. иск с пр. осн. чл. 32, ал. 2 от ЗС за разпределяне ползването на незастроените части от дворно място, находящо се в гр. Ш..., цялото с площ от 651 кв. метра, съставляващо УПИ XXIV-7339 в квартал 483 по плана на гр. Ш., с идентификатор 83510.672.256 по одобрената кадастрална карта на гр. Ш.. В тежест на ищцата са присъдени сторените от ответника в първоинстанционното производство съдебно-деловодни разноски.

Недоволна от така постановеното решение остава ищцата по първоинстанционното производство Ж. А. К., която го обжалва изцяло. Счита същото за неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че разпределение на ползването не е било уговаряно нито в предварителния, нито в окончателния договор за покупко-продажба от 1957 год. По отношение на извършените подобрения и постройки от страна на ответната страна релевира, че същите са извършени без съгласието на другия съсобственик и не са представени надлежни строителни книжа за извършването им. Сочи се, че претенцията обхваща единствено разпределение на ползването на незастроената част на поземлен имот с идентификатор 83510.672.256, а не на бившето дворище. Жалбоподателката изразява несъгласие с извода на съда, че за да се разшири входът ѝ от 0,9 на 2,75 м, ще е необходимо преустройство, за което ще е необходимо съгласие на ответната страна, каквото няма да бъде дадено, тъй като счита, че поставянето на желязна рампа или насипването на чакъл е преустройство, за което не се изисква съгласие на другия съсобственик. Моли атакуваното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което

предявеният иск да бъде отхвърлен. Претендира разноски.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК въззиваемата страна е депозирала отговор, в който взема становище по неоснователността на жалбата. Моли атакуваното решение да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок и срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, имащо правен интерес да обжалва първоинстанционното решение, поради което същата се явява допустима.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата, т.е. по действащия ГПК въззивният съд действа като апелация (т. нар. „ограничен въззив“). В този смисъл е и трайната практика на ВКС – напр. Решение № 230 от 10.11.2011 г. на ВКС по гр. д. № 307/2011 г., II г. о., ГК и Решение № 189 от 9.07.2012 г. на ВКС по гр. д. № 107/2012 г., II г. о., ГК.

По валидността и допустимостта на атакуваното съдебно решение:

Решението на първоинстанционния съд съдържа реквизитите по чл. 236 ГПК и е валидно.

Както беше посочено по-горе, независимо дали въззивната жалба има оплакване, съдът е длъжен да разгледа служебно всички въпроси по допустимостта на производството в обжалваната част на решението (арг. от чл. 269 от ГПК).

В рамките на служебната проверка за допустимост въззивният съд констатира, че в първоинстанционното производство не е участвала С.В.А.. Исковата претенция с правно осн. чл. 32, ал. 2 от ЗС за разпределяне ползването на съсобствен имот, е заведена от С.В.А., в качеството ѝ на съсобственик на процесния недвижим имот и от Ж. А. К., в качеството ѝ на ползвател на същия. Производството по отношение на С.А. е прекратено с Определение № 2164/ 19.07.2019 год. по гр. д. № 1789/ 2019 год. по описа на ШРС, като в мотивите си районният съд е приел, че С.А. е носител единствено на „голата собственост“ върху 11/20 ид. части от съсобствения имот, няма право на ползване върху мястото, доколкото в полза на Ж.К. е учредено пожизнено право на ползване върху тези 11/20 ид. части от процесния имот, поради което не е надлежна страна в производството. Това определение на съда е неправилно.

Безпротиворечиво в съдебната практика се приема, че всички съсобственици на недвижим имот и носителите на ограничено вещно право на ползване върху същия имот следва да участват в производството по иск с пр. осн. чл. 32, ал. 2 от ЗС. Това им качество е обусловено от общия предмет на притежаваните от тях вещни права. Естеството на спорното правоотношение - начина на ползване на съсобствена вещ обуславя участието на всички носители на вещни права върху нея при съдебното администриране начина на ползването ѝ и постановяване на еднакво решение спрямо всички. Съсобствениците и носителите на ограничено вещно право на ползване са необходими другари в това производство и съдът е длъжен да следи за правилното им конституиране и да обезпечи участието на всички необходими другари (в този смисъл: Решение № 3392/25.11.1996 г. по гр. д. № 1102/1995 г. на IV гр. о.; решение № 1804 от 30.11.1999 г. по гр. д. № 649/1999 г. на IV гр. о. на ВКС; Решение № 95 от 02.07.2013 г. по гр. д. № 645/2012 г. на I г. о.;

Решение № 265 от 27.06.2011 г. по гр. д. № 912/2010 г. на I г. о.; Решение № 149 от 29.09.2015 г. на ВКС по гр. д. № 2223/2015 г., I г. о., ГК; Решение № 139 от 5.11.2014 г. на ВКС по гр. д. № 3024/2014 г., II г. о., ГК; Решение № 120 от 7.08.2013 г. на ВКС по гр. д. № 936/2012 г., II г. о., ГК; Решение № 250 от 8.06.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1247/2011 г., I г. о., ГК; Решение № 16 от 18.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 1890/2015 г., II г. о., ГК и др.)

В мотивите на т. 6 от Тълкувателно решение № 1 от 09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ВКС, ОСГТК се изяснява понятието „задължително другарство“ и е прието, че то представлява частен случай на необходимо другарство, при който участието на всички другари в процеса е условие за неговата допустимост - общото предявяване на иска от или срещу всички другари, чието участие в производството е задължително, представлява абсолютна положителна процесуална предпоставка, без наличието на която исковото производство е недопустимо. С Тълкувателно решение № 3 от 29.06.2017 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на ВКС, ОСГТК се изясни, че задължителното необходимо другарство е налице както в изрично предвидените от закона случаи (например при спорове за установяване на произход по чл. 68 и 69 СК, при процесуална субституция по чл. 26, ал. 4 ГПК и др.), така и когато естеството на спора налага това, защото с решението се засягат правата на всички другари (например при иск за изкупуване по чл. 33, ал. 2 ЗС, съсобствениците и носителите на ограничени вещни права на ползване при спорна съдебна администрация по чл. 32, ал. 2 ЗС, при съдебна делба и др.).

Предвид изложеното, като е прекратил производството по отношение на С.В.А. – собственик на 11/20 ид. части от имота, който е обект на разпределението, първоинстанционният съд е лишил задължителен необходим другар от възможността да участва в производството, в резултат на което е постановил недопустимо решение.

Съгласно т. 6 от Тълкувателно решение № 1/2013 г. на ОСГТК, ако в първата инстанция не е бил конституиран необходим другар, чието участие в производството е задължително, въззивният съд следва да обезсили като недопустимо първоинстанционното решение и да върне делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане като при новото разглеждане районният съд следва да обезпечи участието в процеса на С.В.А. - носител на право на собственост върху 11/20 ид. части от недвижимия имот, обект на молбата за разпределение на ползване.

По разноските:

С оглед изхода на спора и направеното искане в тази насока, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК на жалбоподателката следва да бъдат присъдени сторените съдебно-деловодни разноски в настоящата инстанция в размер на 20 лева, представляващи заплатена държавна такса за въззивно обжалване.

Водим от горното, Шуменски окръжен съд:

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 448/ 14.07.2020 год. по гр.д. № 1789 по описа на Районен съд – Шумен за 2019 год.

ВРЪЩА делото на Шуменски районен съд за ново разглеждане, при което да бъде обезпечено

участието в процеса на всички задължителни необходими другари.

ОСЪЖДА С. К. Г., ЕГН: *****, с адрес: гр. Ш... да заплати на Ж. А. К. с ЕГН: *****, с адрес: гр. Ш...а сумата от 20 лева – съдебно деловодни разноси във въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____